

57475

El cap-i-cua no sols té una valor per al col·leccionista, la té per a tots els homes, estudiosos, reflexius, amics de desentranyar el complicat mecanisme de l'univers i dels fenòmens que en ell es realitzen.

Hi ha dues coses enormes, formidablement contorvadores; més que contorvadores, aixafadores, per a l'intel·ligència humana: la successió de sistemes solars en l'infinit sideral i la terrible successió de fets que determinen que un cap-i-cua arribi a les vostres mans de mans del cobrador tramviari.

Cada cop que hegeixo el descobriment d'una estrella llunyana la magnitud de la qual supera a la del sol, centre, com ell, d'un nucli planetari, i llenso l'imaginació per l'immensitat de les immensitats, em tortura el neguit de la matèria sens fi, del mai més ple d'esferes i fotoesferes cremant i apagant-se en el misteri d'un éter sense límits, on fracassa el telescopi, la reflexió i el ridícul orgull nostre de saberuts i preferits. Una cosa semblant em succeïx quan me donen un cap-i-cua. En efecte, el haure un cap-i-cua és una de tantes manifestacions de la casualitat, i la casualitat, amics meus, ve preparada per un encadenament prodigiós de forces combinades, de fatalitats i coincidències de temps i espai, que us recorden aqueix laberintic i portentós rodar de mons que ningú a vist començar ni mai veurà finir.

Em fico la mà a la butxaca, allargo la pesca de deu, i el cobrador en dona un paperet vermell. Aixó sembla tan insignificant, com el brill ~~estel~~ estel·lada d'un astre de dotzava magnitud.

Peró el paperet és un "57/475" com l'estrella és una massa ígnea de milions de milions de kilòmetres de diàmetre i té son corteig de terres i llunes a la faisó del nostre sol, que resulta un esquitx.

El que jo tingui en el meu poder, a disposició de l'inspector, un "57/475" vé del principi del gènere humá. Si els

e, disolt
en

10

LP

meus avant-passats haguessin nascut a Xecoeslovàquia possiblement jo no viatjaria en un 29, trajecte Urquillona-Camposagrado. Agafem-ho sols des de Pavi, fill de l'Esquirol (Vich). Quantes vicissituds, tragèdies, èxits i fracassos i regiraments ha tingut que passar la meva família i la d'En Foronda i la ciutat, i els vehicles, i la qüestió social, i l'indústria elèctrica i la tipogràfica i altres éssers i coses perquè la meva presència coincidís amb la del "57475" en el paquet del cobrador i ens jutjés-sim!

Deixem-ho estar; historiem els deu minuts que precediren a l'acompliment del fet que em destinava el cap-i-cua. Perquè vaig adonar-me a mitja escala que no tenia tabac? Perquè en retornar a dalt a omplenar la petaca hagut d'encetar un paquet de dues quaranta i em féu entretenir dos minuts una consulta de la meva muller?

Perquè ~~vaig córrer~~ el córrer uns quants metres per assolir un tramvia i vaig esperar el següent? Perquè vaig pujar al remolc i no al cotxe motor? Perquè vaig seure a la tercera banqueta i no a la quarta? Perquè el tramviari em cobrà el passatge primer que a una damisel-la veïna?

Penseu encara, que la fortuïta interposició d'un carro al pas del primer tramvia, permetent que el pringuéss sense córrer, o el descordar-se un cordó de les meves sabates, fent-me perdre l'altre, haurien anul·lat l'avinentesa d'houre el "57475".

Espaordiu-se, amics, d'aquesta cura improva, perfinaç, minuciosa i premeditada de destí. Des de la prehistòria ell havia decretat que en l'any de gràcia de 1922 a les cinc de la tarda del dia 21 de març, jo recolliria un cap-i-cua, les xifres del qual, sumades alternativament, en dos sèries, donarien per resultat no pas 4, 10 ni 12, ni 13, sinó 14 justos.

I considereu com les relacions precises per que aixó esdevingués no han sofert alteració, com ha ocorregut matemàticament el fet a desgrat de tot de l'incalculable número d'accidents que podien destorbar-lo; com ni un granet de sorra ni un estornut desviaren la tangència preestablerta.

Oh, mireu la casualitat amb massa indiferència i és un astorador prodigi de premeditació i ordre!

~~57475~~
19
19
19

tem virgüé a
repele

LΦ

111

11

12

∞